

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Forskrevet

Citation: Drachmann, Holger: "Forskrevet", i Drachmann, Holger: *Forskrevet*, udg. af Lars Peter Rømhild, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2000, s. 455. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann14valshoot-idm140708760368896/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Forskrevet

Men Ridder Hagen slutter smilende:

Mit Høgebo, mit Ridderhus,
det vil de jævne her i Grus;
mit Sværd kan Stridsmænd løve mig,
mit Liv kan Fjender røve mig:
der blir fra min Herrestands Dage
Kærligheds Nar tilbage!

Og som jeg var en Nar dengang
i Dansen jeg ved Hove sprang,
saa bytter glad mit Herresværd
med Brixen jeg i Narrefærd:
Skælmernes Konge vog jeg,
til Nar min Elskede slog mig!

Jomfru Else omfavner ham hæftigt. Narren rynker Panden – farer sig med Haanden over Øjnene – rækker ham med en Grimace sin Bjældehue, sigende:

Herre – Kammerat – jævnbyrdige Mand;
velkommen i *min* – i vor ur-gamle Stand!

Koret:

Til Jordans Flod – til det hellige Land!

— — — Gerhard var ophørt at skrive, Lampen gaet ud; Solen havde længe lyst gennem Forhængsgardinet og fyldte det lille Værelse med gule, varme Reflekser. Ulf laa paa Sengen og sov, med Tæppet slaet over sig.

Der var en Haand, som famlende lagde sig paa Gerhards Skulder. Han saa ivejret havde han sovet? Madam Ravn stod ved Siden af ham, og hun spurgte ham dæmpet:

Har De arbejdet hele Natten? Har De maaske hjulpet Brynjulfsen? Han trænger vist til det! –

Gerhard nikkede: Ja, jeg har hjulpet vor fælles Ven – det vil sige, jeg har blot fortsat, hvor han har begyndt. Nu skal vi ordentlig arbejde sammen. –

Hun bøjede sig dybere ned over Gerhard og sagde blødt: De holder meget af ham De er en god Mand! Herregud, om De blot kunde blive her hos os men trænger De nu ikke til Kaffe? –

Gerhard saa' paa hende – tog hendes Haand, og med en lille Sitren ovenpaa Nerveanspændelsen og den afbrudte korte, faste Søvn, endnu næppe fuldstændig vaagen spurgte han hende efter en pludselig Indskydelse:

Er De er Ulf Brynjulfsen Deres er De ikke i nær Slægt?

Han er min Søsters Søn! var hendes Svar.

Gerhard rejste sig.

Hun tog ham stilfærdigt om hans Arm og hviskede: Lad os ikke vække ham. Kom med mig nedenunder. Matthias sover endnu. Jeg skal lave Dem Kaffe ude i Køkkenet – og dér vil jeg tale med Dem.

De er en god Mand!